

İstikamet Rehberimiz: Sünnet-i Seniyye

Yaratan, yaşatan, sayısız nimetleriyle donatan, bizlere iman etmeyi nasip eden, İslam'la müşerref kılan, Efendimiz Muhammed Mustafa'ya (sas) ümmet kılan Rabbimize hamdü senalar olsun.

Sünnet, sözlükte “izlenen yol, yöntem, örnek alınan uygulama, örf ve gelenek” manalarına gelmektedir. Kur'an'ı Kerim'den sonra şer'î delillerin ikincisi olup Hz. Peygamber'in söz, fiil ve onaylarının genelini kapsamaktadır.

Rabbimiz Resûlullah'a uymanın gerekliliğini ve müslümanlar için onun hayatında örneklikler olduğuna dikkat çekmiştir:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ
كَثِيرًا

“İçinizden Allah'ın lutfuna ve âhiret gününe umut bağlayanlar, Allah'ı çokça ananlar için hiç şüphe yok ki, Resûlullah'ta güzel bir örneklik vardır.” (Ahzab 33/21)

Allah'ı sevmenin ve O'ndan af talep edip günahlarımızı bağışlamasının, Rasulullah (s.a.s)'e tâbi olmakla gerçekleşeceğini bizlere bildirmiştir:

قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.” (Al-i İmran 3/31)

Allah ve resulünün çizdiği sınırlar, koyduğu hükümler inananlar için her şart ve durumda kesinlikle uyulması gereken kurallardır:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ
أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا

“Allah ve resulü herhangi bir konuda hüküm verdiklerinde artık mümin bir erkek veya kadın için işlerinde tercih hakları yoktur. Allah'ın ve resulünün emrine itaat etmeyenler doğru yoldan açıkça sapmışlardır.” (Ahzab 33/36)

Efendimiz, tek rehberimiz Rasûlullah (s.a.v)'e itaat etmek, Allah Teâlâ'ya itaat etmektir. O'nun sünnetine ittiba etmek, Kur'an'a ittiba etmektir. O'nu sevmek, Allah Teâlâ'yı sevmektir. O'nun ahlakıyla ahlaklanmak, Kur'an'la ahlaklanmaktır. Allah Teala birçok ayette kendisi ile beraber Hz. Peygamber'e ittiba edilmesinin önemi ve gerekliliği üzerinde durmuştur:

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

De ki: “Allah'a ve resule itaat edin.” Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez.” (Al-i İmran 3/32)

Hayatın her alanında örnek ve önder olan Efendimiz Muhammed Mustafa'nın Kur'an'ı açıklama görevinin de bulunduğu Rabbimiz tarafından müminlere bildirilmiştir:

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

“O peygamberleri apaçık delillerle ve kutsal metinlerle gönderdik. İnsanlara indirdiklerimizi kendilerine açıklamak için ve (ola ki üzerinde) düşünürler diye sana da uyarıcı kitabı indirdik.” (Nahl 16/44) Resûl-i Ekrem'in açıklamaları ışığında onun yirmi iki yılı aşan peygamberlik dönemi boyunca Kur'an-ı Kerim'i açıklayıp uygulayan söz ve davranışları neticesiyle sünnet-i seniyye dinî hükümlerin ikinci kaynağı konumda yer almaktadır.

Kur'an metninin uygulanması ve hayat sahnesine konmuş halini “Rasûlullah'ın Sünneti” diye adlandırdığımızda Kur'an ile sünnet arasındaki ilişki daha iyi anlaşılmış olur. Sünnet; Kur'an'ın yaşanmış bir tefsiri, İslam'ın pratik ve örnek bir tatbikidir. Nitekim Hz. Peygamber, tefsir olunmuş bir Kur'an ve yaşayan bir İslam idi.

Hz. Peygamber, manası kapalı pek çok kelime ve ayeti açıklamakla birlikte Kur'an'da detaya girilmeden genel olarak işaret edilmiş birçok konuda ayrıntılı açıklamalar yapmıştır. Söz gelimi Kur'an'da namaz kılmak emredilmiş olmasına rağmen namazın nasıl kılınacağına değinilmemiş, buna karşın Peygamber Efendimiz;

صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصَلِّي

"Namazı benden gördüğünüz gibi kılın."(Buhari, Ezan, 18) buyurarak namazın kılınışı şeklini ve vakitlerini ashabına uygulamalı olarak öğretmişti. Aynı şekilde hac konusunda da, **"Hac ibadetinin gereklerini benden öğrenin."** (Müslim, Hac, 310) buyurarak haccın menasikini de yaşayarak öğretmişti. Bu ve benzer birçok ibadetin uygulanışını sünnetten öğrenmekteyiz. Bu ve benzeri örnekler Peygamberimizin hüküm koymada aktif bir rol aldığını göstermektedir. Bundan dolayı sünnet, Kur'an'dan sonra ikinci bilgi ve uygulama kaynağı olmuştur.

Sahâbîler, Hz. Peygamberin vefatından sonra bir mesele ile karşılaştıklarında, Kur'an da yer almayan konularda sünnete başvurmuşlardır. Peygamber Efendimizin, kıyamet günü âlimlerin önünde yürüyeceğini söyleyerek ilmî kişiliğini övdüğü genç sahâbîsi Muâz b. Cebel'i Yemen'e vali olarak göndereceği zaman aralarında şöyle bir konuşma geçmişti:

-(Sana bir dava geldiğinde) nasıl hüküm vereceksin?

-Allah'ın Kitabı'na göre hüküm vereceğim.

-(O konuda) Allah'ın Kitabı'nda bir hüküm bulamazsan?

-Resûlullah'ın (sav) sünneti ile (karar vereceğim).

-Resûlullah'ın(sav) sünnetinde de yoksa?

-Kendi görüşümle ihtihad ederek bir karara varacak ve ona göre hüküm vereceğim.

Bunun üzerine Hz. Peygamber: **"Resul'ünün elçisini (Resûlü'nün arzuladığı cevabı vermeye) muvaffak kılan Allah'a hamdolsun."** buyurmuştu. (Tirmizi, Ahkâm, 3)

PEYGAMBERLERE KARŞI GÖREVLERİMİZ

• İMAN EDİP İTAAT ETMEK İLK VAZİFEMİZ

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا

“Resûlullah’a itaat eden Allah’a itaat etmiş olur, yüz çevirenlere gelince seni onlara bekçi olarak göndermedik.” (Nisa 4/80)

مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ

“Bana itaat eden Allah’a itaat etmiş olur; bana isyan eden de Allah’a karşı gelmiş olur.” (İbn Mace, Mukaddime, 3)

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

De ki: “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.” (Al-i İmran 3/31)

Hiz. Peygamber'in şu hadisi de Kur'an'ı ön plana alıp sünneti öteleyen zihniyete karşı bize bir uyarı niteliğindedir: "Sizden birinizi, emrettiğim veya yasakladığım bir konu kendisine iletiğinde, sakın köşesine yaslanmış olarak (cahilce), 'Biz Allah'ın Kitabı'nda ne bulursak ona uyarız (hadis tanımayız!) derken bulmayayım!" (Tirmizi, İlim 10)

• HER ŞEYDEN VE HERKESTEN DAHA ÇOK SEVMEK

النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

“Peygamber, mü'minler için kendi canlarından ileridir.” (Ahzab 33/6)

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Sizden biriniz, beni anasından-babasından, çoluk-çocuğundan ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe iman etmiş olmaz.” (Buhârî, İman 8; Müslim, İmân 70)

Enes (r.a)'den şöyle dediği rivayet olunmuştur: Bir bedevi Resûlullah (s.a.s)'e: Kıyamet ne zaman kopacak? diye sordu. Efendimiz: “Kıyamet için ne hazırladın?” buyurdu. Allah ve Resûlünün sevgisini, dedi. Bunun üzerine Hiz. Peygamber: “O halde sen, sevdiğin ile berabersin.” buyurdu. (Buhârî, Edeb, 96)

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım-akrabanız, kazandığınız mallar, durgunluğa uğramasından endişe ettiğiniz ticaretiniz ve hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, peygamberinden ve O'nun yolunda cihaddan daha sevimli ise, artık Allah buyruğunu (kıyameti) gerçekleştirenceye kadar bekleyin. Allah günaha saplanmış kimseleri hidayete erdirmez. (Tevbe 3/24)

PEYGAMBER SEVGİLİSİ: HUBEYB B. ADİY

Reci' Gazvesinde Kur'an hafızlarından 70 sahabe hayatlarını kaybetmişlerdi. Hubeyb b. Adiy (ra) da gözü dönmüş kafirler tarafından esir alınıp idam sehpasına çıkarıldığında ona şu soruyu sormuşlardı: Şu anda senin yerine Hz. Muhammed'in idam edilmesini arzu eder miydin? Hubeyb: Hayır. Vallahi benim kurtuluşum pahasına dahi olsa ayaklarına bir dikenin batmasına razı olmam. Bu sözden sonra idam sehpasında ellerini açar ve: "Ya Rabbi! Buraya gelirken senin habibine veda edemedim geldim. Benim selamımı O'na ulaştır." der. Tam o esnada Allah Resülü ashabıyla oturmuş sohbet ederlerken, birdenbire doğrulur ve "Selam sana Ey Hubeyb" der. Yanındakiler ne olduğunu sorunca da gözyaşları içinde: "Müşrikler Hubeyb'i şehit ettiler, son anında bana selam gönderdi, ben de selamını aldım." buyurdu. (Taberani, el Mucem'ul Kebir, 5/260)

• O'NU TANIMAK, ANLAMAK VE ÖRNEK ALMAK

Her bir Müslüman Efendimizin hayatını iyi öğrenmeli ve doğru değerlendirmelidir. Çünkü örneği alınacak insanın doğru tanınması ve hakkında yeterli bilgi sahibi olunması zaruridir. Örnek alınacak model insan bilinmeli ve doğru tanınmalıdır. Hayatı, gönderiliş gayesi, insanları hidayete çağırışı, dostluk ve mücadeleleri, çektiği sıkıntılar, hayat şartları vb. durumlarını, hâsılı bütün yaşamını ilmek ilmek öğrenmeliyiz.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

"İçinizden Allah'ın lütfuna ve ahiret gününe umut bağlayanlar, Allah'ı çokça ananlar için hiç şüphe yok ki, Resulullah'ta güzel bir örneklik vardır." (Ahzap 33/21)

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

"Sen elbette üstün bir ahlâka sahiptin." (Kalem 68/4)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا . وَدَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

“Ey peygamber! Seni tanık, müjdeci, uyarıcı, izniyle Allah’a çağırıcı ve etrafını aydınlatan bir ışık olarak gönderdik.” (Ahzap 33/45-46)

Hız. Peygamber’i örnek almak, bir Müslüman için öncelikli dini bir görev durumundadır. Hız. Peygamberin kişiliğı kendi döneminde olduğı gibi, kendisinden sonraki dönemlerde de Müslüman toplumların yaşayışı için örnek olmuştur.

Peygamber Efendimiz hayatın her alanında ashabını bilgilendirmiş, onları özel bir eğitime tâbi tutmuştur. Tevhidi öğretmiş; her türlü şirkten arınmış, maddî ve manevî tüm putları gönülden çıkartıp bir olan Allah'a iman etmeyi, O'nu tanımayı, sevmeyi; ibadetleri, uygulanış şekillerini, huşu, Allah'a itaat ve teslimiyeti, kul olma bilincini, şuurunu aşlamıştı.

Edebi, hayâyı, iffeti, salih ameli, sevgiyi, merhameti, şefkati, samimiyeti, sadakati, vefakârlığı, fedakârlığı, diğerkâmlığı, merhameti... Her hayırlı işe Allah'ın adını anarak başlamayı, yemeğı sağ el ile ve önünden yemeyi, içerken kabın içine solumamayı, başkasının evine izinsiz girmemeyi, küçüklere merhamet edip, büyüklere saygı göstermeyi, insanların kusurlarını araştıran değil örten olmayı, kötü söz ve fiilleri terk etmeyi yani ahlakı öğretti.

Aile kurmayı, ideal eş seçimini, baba olmayı, anne olmayı... Çocuk eğitimini, anne babaya karşı görevleri... Arkadaşlığı, dostluğu, selamlaşmayı, hediyeleşmeyi, sıra-i rahmi, hasta ziyaretini, toplumsal dayanışmayı öğretti.

Ticareti, alışverişi, ortaklığı, çarşı pazarı, alacaklı olmayı, borçlu olmayı, kamu malını, işçi işveren ilişkilerini, giyim kuşam ve süslenme adabını, yemeyi, içmeyi, bayramı, sevinmeyi, sevmeyi, seilmeyi, eğlenmeyi öğretti. Kısaca hayata dair her şeyi!

Günümüz insanı, peygamberimizi örnek almayı, onun gibi eş, onun gibi baba, onun gibi komşu, onun gibi vatandaş, hasılı onun gibi insan olmak şeklinde anladığı ve bunu gerçekleştirmeye koyulduğu zaman, gündelik hayatı da dâhil, toplum hayatında ne kadar büyük bir değişikliğin ve manevi zenginliğin meydana geldiğini kendiliğinden fark edecektir.

تَرَكْتُ فِيْكُمْ اَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوْا مَا تَمَسَكْتُمْ : قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِهِمَا كِتَابَ اللّٰهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ

Hız. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: “Size iki şey bırakıyorum. Onlara sınıksız sarıldığınız sürece yolunuzu asla şaşmazsınız: Bunlar, Allah’ın Kitabı ve Peygamberinin sünnetidir.” (Muvatta’, Kader, 3)

مَنْ اَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ اَحَبَّنِي وَمَنْ اَحَبَّنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ

“Kim benim sünnetimi ihya ederse beni sevmiş olur. Beni seven de cennette benimle beraber olur.” (Tirmizi, Sünen, İlim, 39/16)

Kıssa: Hayber'in fethi esnasında İslam'la şereflenen İmrân b. Husayn mescitte oturduğu bir esnada, şefaati ile ilgili konuşurlarken adamın biri, "Ey Ebû Nüceyd! Bize Kur'an'da bulunmayan konulardan bahsediyorsunuz!" diyerek onun Kur'an'dan değil de Hız. Peygamber'in

sünnetinden bahsetmesinden rahatsız olmuştu. Bunun üzerine İmrân öfkelenerek: Sen Kur'an'ı okuyorsun (değil mi?) -Evet.

Akşam namazının üç, yatsı namazının dört, sabah namazının iki, öğle namazının dört, ikinci namazının dört rekât olduğunu Kur'an'da bulabiliyor musun? -Hayır.

-Bu hususları nereden öğrendiniz? Bizden öğrenmediniz mi? Biz de bunları Resûlullah'tan (s.a.s) öğrendik. Siz her kırk dirhem için bir dirhem, şu kadar sürüsü olana şu kadar koyun; şu kadar devesi olana şu kadar deve zekât vereceğine dair Kur'an'da bir hüküm bulabiliyor musun? -Hayır.

-Bu hususları nereden öğrendiniz? Biz onları Resûlullah'tan (sav) öğrendik. Siz de bizden. Yine "Kur'an'da '...Beyt-i Atîk'i tavaf etsinler.' buyruluyor. Tavafın yedi (şavt) olduğunu, Makâm-ı İbrâhîm arkasında iki rekât namaz kılınacağını Kur'an'da bulabiliyor musun? Bu hususları kimden öğreniyorsunuz? Bizden öğrenmiyor musunuz? Biz bunları da Allah'ın Peygamberi'nden (sas) öğrendik." dedi. Aralarındaki konuşma bu minval üzere devam ettikten sonra adam "Beni ihya ettin, Allah da seni ihya etsin!" diyerek İmrân b. Husayn'ın haklı olduğunu kabul etti. (Hâkim, Müstedrek 1,159)

Bu hadise de bize Efendimizin Kur'an'ı açıklama ve hüküm koyma yetkisinin bulunduğunu bizlere göstermektedir. Nitekim Allah Teala:

وَمَا أَتِيَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا

"Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının." (Haşr 59/7) emri de bu anlamı içermektedir. Aynı hususu Peygamber (sav) de belirtmekteydi:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَخُذُوهُ ، وَمَا نَهَايْتُكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

Ebû Hüreyre'den (ra) rivayet edildiğine göre Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur: "Size ne emrettimse onu yapınız; size neyi yasakladım sa ondan sakınınız" (İbn Mâce, Sünnet, 1)

En Güzel Mükâfat: Cennet

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

"Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve peygamberine itaat ederse Allah onu, altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır, orada devamlı kalıcıdır; işte büyük kazanç budur." (Nisa, 4/13)

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

“Kim de Allah’a ve peygamberine itaatsizlik eder ve sınırlarını aşarsa Allah onu, devamlı kalacağı bir ateşe sokar, onun için alçaltıcı bir azap vardır.” (Nisa, 4/14)

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

“Kim Allah’a ve peygambere itaat ederse işte onlar, Allah’ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salih kişilerle beraberdirler; bunlar ne güzel arkadaşlardır!” (Nisa, 4/69)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, resule itaat edin ve yaptıklarınızı boşa çıkarmayın.” (Muhammed, 47/33)

Ebû Hüreyre'den nakledildiğine göre, bir gün Resulullah (sav) şöyle buyurmuştu:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالُوا: وَمَنْ يَا أَبَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ
، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى

"Ümmetimin hepsi cennete girecektir, yüz çeviren müstesna!" Orada bulunanlar "Ey Allah'ın Resulü, yüz çeviren kim?" diye sorunca, Hz. Peygamber "Bana itaat eden cennete girer. Bana isyan eden yüz çevirmiş demektir." şeklinde cevap vermişti. (Buhari, İ'tisam, 2)

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“Artık sana vahyolunan kitaba sımsıkı sarıl; şüphesiz sen doğru yoldasın.” (Zuhruf, 43/43) ilahi hitabına muhatap bir öndere tabi’ olmak dünya ve ahiret mutluluğuna ulaştıracak en büyük nimettir. Ümmeti olmakla şerefyâb olduğumuz rahmet elçisi Muhammed Mustafa’ya vefalı olmak durumundayız. Ona vefalı olmak demek, O’nun sünnetine sımsıkı sarılmak demektir.

À la fin de la prière de vendredi, nous tiendrons une prière funéraire en absence pour nos frères Palestiniens à l’intérieur de la mosquée. Tous les fidèles sont invités à y participer. Que Dieu accepte nos prières.